

forlange aktiver, der udloddes til den pågældende, ansat i overensstemmelse med sædvanlige skattemæssige opgørelsesregler, jfr. stk. 5 og § 33, 2. pkt. Sælges formuegenstandene derimod af arvinger og ægtefælle, forinden boet i øvrigt deles, medregnes de derved konstaterede fortjenester eller tab ved den afsluttende indkomstansættelse eller indkomst-opgørelse i samme omfang, som hvis solget var foretaget af den pågældende selv.

Til § 33.

Bestemmelsen går ud på at sikre den del af kontinuiteten i beskatningen ved dødsfald, der vedrører overgangen af aktiver fra det privat eller offentligt skiftede dødsbo til arvinger og evt. efterlevende ægtefælle.

For så vidt en efterlevende ægtefælle har gjort brug af adgangen i § 30, stk. 5, eller § 31, stk. 5, til at overtage aktiver fra boet, uden at der som følge af overtagelsen skal ske beskatning hos afdøde eller boet, foreslås det i bestemmelsens 2. pkt., at ægtefællen med hensyn til de pågældende aktiver skal stilles på samme måde som en ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo. Dette indebærer navnlig, at ægtefællen kun kan foretage skattefri afskrivninger på det hidtidige afskrivningsgrundlag, samt at ægtefællen ved senere afhændelse af aktiverne skal beskattes af en eventuel fortjeneste beregnet på grundlag af de oprindelige anskaffelsessummer.

Til § 34.

De ved denne bestemmelse foretagne ændringer i forhold til de gældende regler i statsskattelovens § 10, 2. og 3. pkt., er foranlediget af bestemmelserne i lov nr. 139 af 1. maj 1954 om familiefideikommis-sers overgang til fri ejendom. Ved denne lovs § 2, stk. 1, defineres et familiefideikommis som en formue, om hvilken det er bestemt, at den skal nedarves i en bestemt familie, således at den efter visse arvegangsregler tilfalder flere ved opretterens død ufødte personer efter hinanden. Afgrænsningen af skattelovens fideikommis-begreb har i praksis givet anledning til tvivl. Under hensyn hertil og til det rimelige i, at alle tilfælde, hvor en person nyder indtægten af en formue, som efter en fast successionsorden skal tilfalde flere ved opretterens død ufødte personer efter hinanden, i skattemæssig henseende behandles ens, har man fundet det rigtigst at lade den i loven af 1954 indeholdte afgrænsning af begrebet familiefideikommis være afgørende også for formueskattepligten. Medtagelsen under formueskattepligten af de i henhold til § 6 i loven af 1954 båndlagte kapitaler er endvidere i overensstemmelse med § 16 i nævnte lov.

Afsnit IV.

Beregning af indkomst- og formueskatten.

Efter gældende ret beregnes indkomstkatten til staten efter de i de årlige udskrivningslove fastsatte skatteskalaer for henholdsvis familieforsørgere og andre skatteydere; efter skalaerne er skatten progressiv med skala-indkomstens størrelse. Ved skatteberegningen indrømmes fradrag for hustru-indtægt og fradrag for merindtægt i overensstemmelse med de særlige regler herom. Der ydes ikke længere børnefradrag ved skatteberegningen, men alene børnetilskud, som modregnes i de personlige skatter og ellers udbetales kontant.

Begrænset skattepligtige personer samt ubegrænset og begrænset skattepligtige dødsboer svarer indkomstkatten efter skalaen for „andre skatteydere“.

Formueskat svares af alle skattepligtige personer og dødsboer på grundlag af en i udskrivningslovene fastsat skala, hvorefter skatten er progressiv med formuens størrelse.

Efter forslaget skal skalaerne for indkomst- og formueskatten til staten af personer fastsættes ved lov forud for hvert kalenderår. Medens de nuværende udskrivningslove først vedtages efter indkomstårets udløb normalt i marts måned det følgende år, skal de årlige love efter forslaget således være vedtaget forud for indkomståret. Dette skyldes, at den foreløbige skat fra indkomstårets begyndelse skal opkræves efter de opkrævningskalaer og opkrævningstabeller, der udregnes på grundlag af den vedtagne lov og tilsvarende bestemmelser om folkepensionsafgift, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Disse sidstnævnte bestemmelser må således også være vedtaget forud for indkomståret.

Forslaget indeholder i § 35 visse regler om udformningen af de årlige udskrivningsskalaer for indkomstskat til staten. Det skal således fastsættes, hvorledes indkomstkatten skal udskrives for henholdsvis:

- 1) gifte mænd der sambeskattes med hustruen, uden at denne ansættes særskilt til skat i henhold til § 4, stk. 2.
- 2) gifte mænd, når hustruen ansættes særskilt til skat af en skattepligtig indkomst, der ikke er større end mandens skattepligtige indkomst, samt gifte kvinder, der ansættes særskilt til skat af en skattepligtig indkomst, der er større end mandens skattepligtige indkomst.
- 3) andre skattepligtige personer end de under 1) og 2) nævnte.